

A digital illustration of a cherry blossom tree at night. The tree is in full bloom, with a dense canopy of pink and light purple flowers. The branches are dark and gnarled, extending across the frame. In the upper left corner, a large, bright, glowing full moon is visible against a dark blue, starry night sky. The overall mood is serene and romantic.

KONO DANSHI

ÍRTA: YUUKO

Yamamoto Soubi neve talán nem sokaknak lehet ismerős. Pedig csupán 21 éves volt, amikor elkészíthette a *Kono Danshi... sorozat első OVA-ját, amit még további három követett, valamint egy drama CD is. Szinte minden projektjének ő az írója, forgatókönyvírója, rendezője és elsődleges animátora is. 2009-ben debütált a Sekaikei Sekai Ron című OVA-val, amely megnyerte a Computer Graphics Animation Contestet. Mindenképpen meg szerettem volna itt említeni a Robotica Robotics című 2010-es OVA-ját is, amely bár csak 10 perces, mégis percekig zokogtam a megnézése után.*

Bevallása szerint leginkább három tényező befolyásolta a stílusát: Shinkai Makoto művei – főleg a *Hoshi no Koe* –, a BL mangák, illetve a „sekai kei sekai ron” műfaj. Nem véletlen, hogy éppen ezt a címet adta a legelső művének. Mielőtt elkezdtem volna megírni ezt a cikket, én sem találkoztam ezzel a kifejezéssel, de igyekeztem beleásni magam a témába. Elég sok értelmezése lehetséges, viszont Yamamoto szerint az a jó az ilyen művekben, hogy csak a „te” és az „én” létezik bennük, ahol a világ csak kettejük körül forog. Ezzel tehát kihagyják a társadalom szerepét a történetből, és főleg a két főszereplő – nemcsak romantikus – érzéseire koncentrálnak.

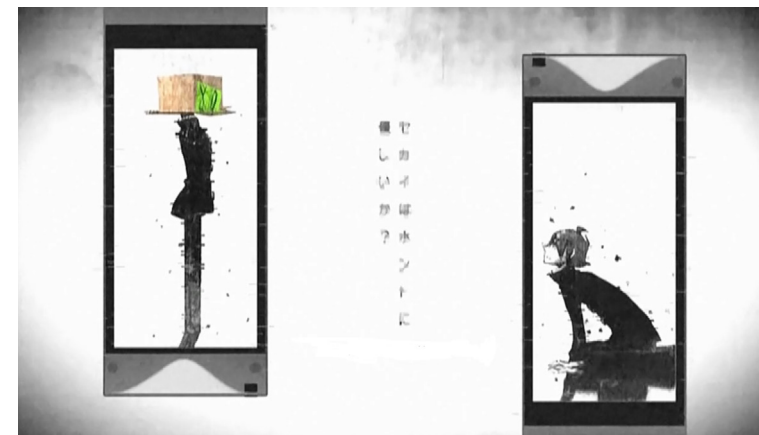
Azonban az ilyen történetekkel ellentétben nála megjelennek másféle kapcsolatok is, mivel – bár a „sekai-kei” művek általában egy zárt világban játszódnak –, szerinte a „te” és az „én” kapcsolatán kívül ugyanolyan fontos a család és a barátok sze-

repe is. Fontosnak látta a sok szenvedés mellett, amelyet a szereplői átélnek, a világ kedvességét is hangsúlyozni.

Elmondása szerint mindig is mangaka szeretett volna lenni. Miután középiskolás korában megnézte a *Hoshi no Koe*-t, azt gondolta, hogy Shinkai Makoto filmjei közelebb állnak a manga műfajához, mint a rendes TV animékhez. Többek között ez is inspirálta arra, hogy végül szabadúszó rendező legyen belőle. Szerinte az általa rendezett művek is egyfajta keverékei a mangáknak, a rádió drámáknak, illetve az ő saját független animációjának, mintsem csak simán animék lennének.

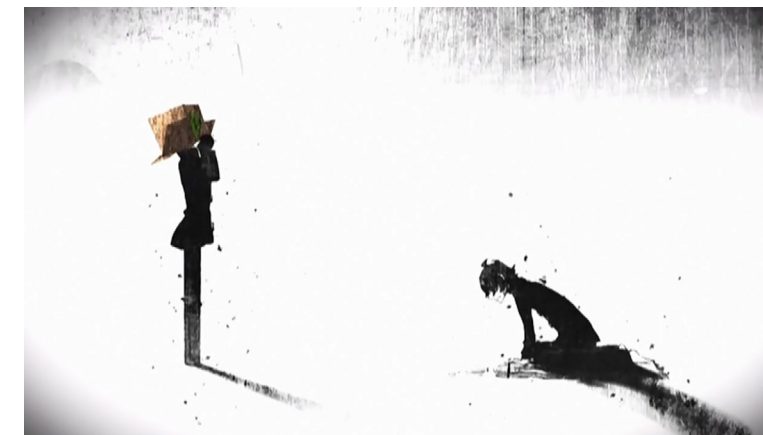
Kono Danshi, Uchujin to Tatakaemasu (This Boy Can Fight Aliens)

2011-ben startolt el a sorozat első OVA-ja, amelyet először a New York-i Comic-Conon mutattak be.



A rendező munkáit egyébként ugyanaz a Co-MixWave stúdió adja ki, amely a Yamamoto Soubi-ra nagy hatást gyakorló Shinkai Makoto filmjeit is forgalmazza. A két főszereplő hangját Toyonaga Toshiyuki (Arikawa-san) és Kimura Ryouhei (Kakashi) kölcsönzi.

A történet szerint négy hónapja a világban hirtelen megjelentek az idegenek. Azonban nem tettek semmit – azon kívül, hogy minden nap kihívtak harcolni egy bizonyos fiatalembert, Kakashi-kun. Az amnéziás Kakashi-kun ekkor találkozott Arikawa-sannal, aki magával vitte a Speciális Ideiglenes Főhadiszállásra legújabb tagnak Shiro-san és a rejtélyes Főnök mellé. Valamilyen oknál fogva ő az egyetlen, aki képes harcolni az idegekkel. Nap nap után folyamatosan megküzd velük, hogy megvédje a Földet és a szeretteit. De vajon tényleg vannak neki? Talán meghaltak? Vagy... soha nem is voltak? Az egyetlen esélye ezeknek a kérdéseknek a megválaszolására a régi telefonja, az egyetlen személyes tárgy a múltjából.



Ez a sorozat első darabja, és ez azért meg is látszik rajta. Sok állóképből, pillanatképekből áll, illetve rengeteg mangára emlékeztető képkocka, szövegbuborék található benne, és a rajzolása is csak a vége felé lesz olyan színes, mint a többi három rész. Mindenesetre egyértelműen különleges a látványvilága, és ha még nem is mondanám olyan gyönyörűnek, mint amilyenek a folytatások, azért már itt is látszik Yamamoto-sensei egyedi stílusa.

Valamint míg a többi résznél egyértelműen megjelenik a finoman ábrázolt shounen-ai vonal, addig itt még csak a sejtetés szintjén tűnik fel. Lehet tudni, hogy ki ebben az OVA-ban a „te” és az „én”, de nincsen benne semmi konkrét.

Kono Danshi, Ningyo Hiroimashita (This Boy Caught a Merman)

2012-ben jött ki a sorozat második része, a két főszereplőt pedig nem mások szólaltatják meg, mint Kaji Yuuki (Shima) és Midorikawa Hikaru (Isaki-san).

Kawauchi Shimát szülei válása óta a nagypapa nevelte, ezért amikor a férfi elhunyt, teljesen kicsúszott a talaj a lába alól. A temetés után Shima este kimegy a hamvakkal a tengerhez, de egy véletlen folytán kiesik a kezéből – egyenesen a tengerbe. Shima gondolkodás nélkül utána ugrik, azonban mivel nem tud úszni, komoly bajba kerül.

Egy ismeretlen fiú menti meg az életét, aki előtt Shima elsírja magát a magánytól, mire a másik felajánlja, hogy mellette marad. Így Shima házába új lakó költözik be... pontosabban Shima kis felfújható úszómedencéjébe, ugyanis a megmentője nem más, mint egy sellő, akit a fiú végül Isaki-sanak nevez el. Ők ketten napról napra egyre közelebb kerülnek egymáshoz, azonban míg napközben Shima éli a saját életét, addig Isaki-san nem tudja elhagyni a házat.

A grafikára itt már tényleg a gyönyörű színkavalkád jellemző végig, valamint Shima hangula-



tához is igazodik – a szomorúbb részeknél sötétebb, míg a vidámabb, meghatóbb jeleneteknél a világosabb színek dominálnak. Külön tetszett a hajak rajzolása, nagyon egyedire sikerült. Valamint itt is jellemző a mangára emlékeztető panelek bevágása, de már kevésbé, mint az első OVA-ban.

Az előzővel ellentétben itt már nemcsak sejtetve van a történet shounen-ai vonala, hanem nyíltan megjelenik benne a finoman ábrázolt romantika a két főszereplő között, illetve már vígjáték hangulatú jelenetek is találhatóak benne.

Kono Danshi, Sekika ni Nayandemasu (This Boy Suffers From Crystallization)

2014-ben folytatódott a sorozat a harmadik OVA-val. A két főszereplőt ezúttal Aoi Shouta (Tamari) és Hirakawa Daisuke (Onihara-sensei) szólaltatja meg, magát a főcímdalt pedig Aoi Shouta énekli, a szám címe *Glitter Wish*.

A történet főszereplője, Tamari Ayumu, aki egy ritka betegségben szenved – ha ideges lesz, vagy felfokozott érzelmi állapotba kerül, akkor kristályosodni kezd a teste. Emiatt visszamaradt egy évet az iskolában, és nem mer másokkal kapcsolatba kerülni, mert retteg attól, hogy emiatt megutálják őt. Viszont így rettenetesen magányos, és még ha szeretne is, egyszerűen nem képes másokkal beszélgetést kezdeményezni.



Egyetlen ember van, akivel képes beszélgetni, Onihara-senseijel, aki rajong a kristályokért, így nem tart Tamaritól. Emellett próbál segíteni is a fiúnak, mivel mindketten tudják, hogy ez nem maradhat így örökre. Azonban nem csak Tamarinak vannak problémái, mivel a senseit is érte néhány trauma a múltban.

Első látásra talán a grafika nem annyira lenyűgöző, mint például a sorozat előző darabja, viszont ha az ember jobban szemügyre veszi, akkor feltűnik, hogy az OVA tele van színekkel és élettel, kicsit festményszerű hangulata is van. A hátterek, a természeti képek, valamint a kristályok kinézete egyenesen gyönyörű, bár a karakterek azért kissé háttérbe szorultak mellettük. Valamint itt már a paneles, mangás stílus szinte teljesen eltűnt, és nincsenek szövegbuborékok sem.

Bár ezúttal egy tanár-diák kapcsolat van a középpontban, de Yamamoto-sensei nagyon ügyesen elkerülte a „műfaj” buktatóit, egyáltalán nem kelt visszataszítást az emberben. Éppen ellenkezőleg, mindkét karakter megérthető és

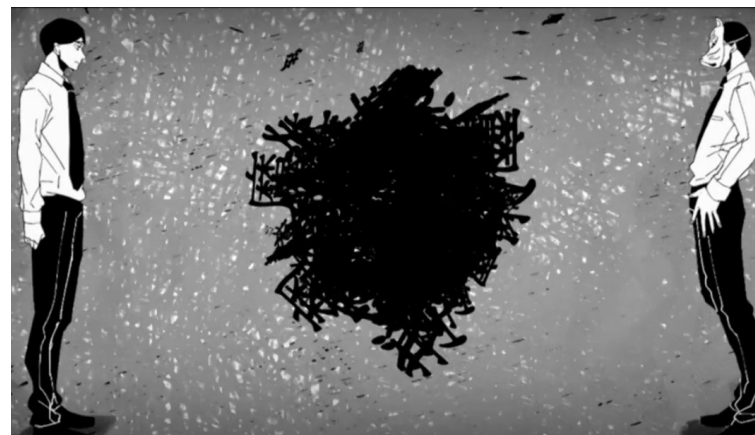


kedvelhető. Onihara-sensei sem használja ki a helyzetet, hogy tanárként jelentős befolyása van Tamarira, és nem is ez a sorozat fő témája sem.

Kono Danshi, Mahou ga Oshigoto Desu (This Boy is a Professional Wizard)

2016 február ötödikén kezdődött el –, a többivel ellentétben pedig nem OVA, hanem minisorozat lett –, és 4 darab hét perces részből áll. Valójában ez nem a negyedik, hanem az ötödik darab a sorozatban, mivel 2013-ban kijött egy drama CD is Kono Danshi, *Akunin to Yobaremasu (This Boy Will Be Called A Villain)* címmel, amelynek nevével ellentétben egy lány a főszereplője, és egy reverse hárem stílusú történet. Kashima-sant Ono Yuuki szólaltatta meg, aki eddig is meglehetősen sok BL CD-n vállalt már szerepet, míg Toyohi hangját az újonc Yashiro Taku kölcsönözte. A sorozat fő-

„...ha a cselekmény több időt kap a kibontakozásra, akkor még hatásosabb lehetett volna.”



címdalát pedig a *Kono Danshi, Sekika ni Nayandemasu Tamariját* is megszólaltató Aoi Shouta énekl. A szám címe a Kimi no Kotoba, és nemcsak ő énekl, hanem akárcsak a Glitter Wish-t, ő is írta a zenéjét és a szövegét is.

A minisorozat egy varázsló szerelmi és szakmai életét mutatja be. Kashima Chiharu fiatal kora ellenére a Varázsló Elnökség Válságelhárító Osztályának a vezetője, és csak a munkájának él. Egy este kedvenc bárjában találkozik a világjáró Utsumi Toyohival, aki egy barátságos, kissé bohém természetű férfi. Kellemesen elbeszélgetnek egymással, majd mikor elköszönnek, Kashima-san nagy meglepetésére Toyohi beismeri, hogy beleszeretett. Egyre több időt töltenek együtt, azonban Kashima-san eddig teljesen a munkának szentelte az életét, és emellett még jelentős önbizalomhiányban is szenved.

A többi rész látványvilága is lenyűgöző és egyedi, viszont a grafikája talán mind közül ennek



a leggyönyörűbb. A hátterek, a karakterek, a mágia megjelenítése és az apró részletek is lenyűgözően kidolgozottak, élettel teliek, a sorozat egy igazi színkavalkádot tár elénk. Külön kiemelném a koktélok színeit, illetve ilyen fantasztikus cse-resznye-fa-virágzást talán még nem láttam meganimálva. Plusz itt újra visszatérnek a paneles bevágások, illetve kis ikonok a karakterek mellett, de nem túl nagy mértékben, viszont sokat dobnak a hangulaton.

Azonban éppen ennek a történetnek jött volna a legjobban a hosszabb műsoridő. Így is rengeteg érzelmet volt képes felvonultatni a mű, viszont ha a cselekmény több időt kap a kibontakozásra, akkor még hatásosabb lehetett volna.



A karakterek nagyon megérthetőek és kedvelhetőek, remekül kiegészítik egymást. Az összes rész közül pedig itt a legegységesebb a mű BL mibenléte.

A történetek közös mondanivalója

A négy történet valódi főszereplői – vagyis az „én” karakterek – érzelmi fejlődése áll a történetek középpontjában. Ők pedig nem mások, mint Kakashi-kun, Shima, Tamari és Kashima-san. Mind a négyüket különböző traumák érték a múltban vagy éppen a jelenben, emiatt pedig nem képesek elfogadni önmagukat. Mind a négy részben találkozhatunk a karakterek megtestesült félelmeivel, akik egyfajta belső hangként vonják kétségbe a cselekedeteiket, érzéseiket. Kis híján legyűrik őket a démonaik, viszont hála a mellettük

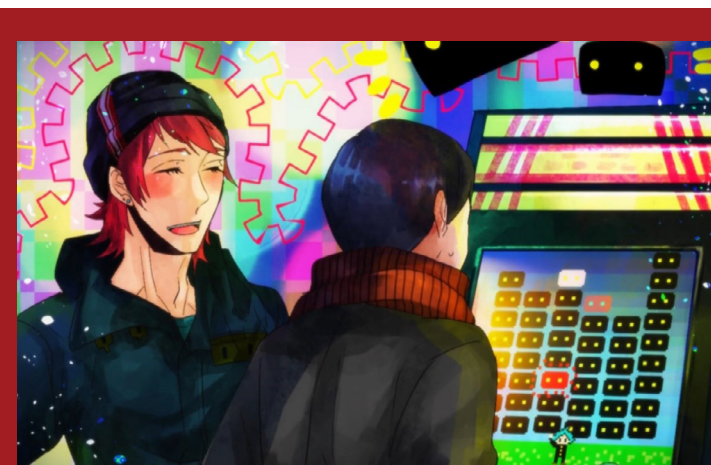
lévő személynek – a „te” karaktereknek –, végül képesek lesznek elfogadni önmagukat a hibáikkal együtt.

Bár egyik történet sem rendelkezik egy szokványos alappal – mert hát ki ismerne egy amnéziás, űrlényvadász srácot, egy sellőt, egy kristályosodó középiskolást vagy akár egy varázslót –, viszont ha a felszín alá tekintünk, akkor világossá válik, hogy az egész Kono Danshi sorozat nagyon is ismerős, hétköznapi gondokkal foglalkozik. Magány, kirekesztettség, gyász, önbizalomhiány, féltékenység, megfelelni akarás, félelem – attól, hogy a másik elárul, vagy éppen elveszíthetik a számukra fontos személyeket... viszont a komoly és fájdalmas témák ellenére mindig kapunk feloldást, hiszen mindezek ellenére a szeretet is ott van a történetekben.

Éppen emiatt a „hétköznapiassága” miatt tudja megérinteni a nézőket, mert mindenki meg-

tapasztalhatta már ezeket az érzéseket kisebb-nagyobb intenzitással. Engem minden rész nagyon megérintett, van amelyiket gyakorlatilag végig is sírtam, annyira fájt. Nem is maguk a történetek a különlegesek, hanem a mód, ahogy Yamamoto-sensei ábrázolta a párok közös útját és a karakterek érzelmi fejlődését.

Remélem, hogy egyszer kaphatunk egy hasonló témákat boncolgató teljes sorozatot is tőle, mert a sensei tehetsége és a történetei nagyon is megérdemelnék ezt.



Easter Eggek

Nagyon élveztem keresgélni őket, pedig eddig nem értettem azokat az embereket, akik rengetegszer képesek újranézni egy-egy filmet vagy sorozatot easter eggek után kutatva. Nos... nem szoltam semmit. A Kono Danshi, Ningyo Hiroimashita egyik jelenetében a tévében éppen Kakashi-kunt mutatják, valamint a Kono Danshi, Mahou ga Oshigoto Desu egyik részében mutatnak egy videojátékot, amelyben szintén Kakashi-kunnal lehet játszani az űrlények ellen. Illetve amikor a két főszereplőnk moziba megy, a bevágott plakáton a Kono Danshi, Akunin to Yobaremasu c. drama CD szereplői vannak. Míg a Kono Danshi, Sekika ni Nayandemasu-ban Tamarinak van egy cuki űrlényes telefontokja. De Yamamoto-sensei korábbi rövidfilmjeiben is szerepel hasonló kinézetű űrlény – például első rövidfilmjében, a Sekaikei Sekai Ron-ban.

Kono Danshi Uchuujin to Tatakaemasu

Hossz: 28 perc

Év: 2011

Értékelés: 6,89

MAL adatlap

Kono Danshi, Ningyo Hiroimashita

Hossz: 28 perc

Év: 2012

Értékelés: 7,46

MAL adatlap

Kono Danshi, Sekika ni Nayandemasu

Hossz: 27 perc

Év: 2014

Értékelés: 7,01

MAL adatlap

Kono Danshi, Mahou ga Oshigoto Desu

Hossz: 4 x 7 perc

Év: 2016

Értékelés: 7,07

MAL adatlap

AnimeGun adatlap

További forrás:

Anime News Network